

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент Српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију и књижевну критику. Књига песама: *Уибеник свакодневице*, 2021.

НЕВЕНА ВИТОШЕВИЋ, рођена 1967. у Београду. Завршила општу књижевност са теоријом књижевности на Филолошком факултету, а магистрирала и докторирала на Одсеку за театрологију Факултета драмских уметности у Београду. Објављене књиге: поезија – *Жрџивеник*, 1982; *Молићива за човека шћио иде йруџом*, 1991; *Милујем Те белим крилима*, 1998; *Биће које воли*, 1998; *Песме савршцене љубави*, песме у прози, 2001; есеји – *Љубав / Love*, на српском и енглеском, 2003; *Злајни йресек душе*, 2008; за децу – *Мащйованка*, 1994; *Веселько у Земљи Мащйе*, 1995; *Буквар Тирилко*, 1996; *Како је йуж сйишао у Рај*, 2002; *Косовски божури* (са В. Витошевић, преведена на руски и белоруски), 2002; *Мали Анђео – Хрищћансйво за децу и родийеље* (преведена на руски и македонски), 2003; студија – *Ойкривање крстйоликих бајки – грамайурија йросйџора уметничке бајке*, 2007. Приређује антологије, зборнике и књиге свога оца, књижевника Драгише Витошевића (1935–1987). Ради као уредник.

СТОЈАН ВУЈИЧИЋ (Помаз, изнад Будимпеште, 1933 – Рим, 2002). Српски писац, песник, историчар књижевности, антологичар и преводилац из Мађарске. Написао је бројне студије, есеје на српском и на мађарском језику. У његовом богатом опусу важно место заузима културна историја Срба у Мађарској. Оснивач је Фондације Јаков Игњатовић, живео је часопис *Невен*, основао је у Сентандреји Музеј црквене уметности Срба у Мађарској. Био је члан Матице српске и дописни члан САНУ. Водио је преписку са врхунским савременим српским, хрватским и словеначким књижевницима. (М. В.)

ДИВНА ВУКСАНОВИЋ, рођена 1965. у Београду. Завршила је Факултет драмских уметности и Филозофски факултет у Београду, магистрирала је из области театрологије и докторирала из области савремене филозофије и естетике. Редовна је професорка на Факултету драмских

уметности и Факултету примењених уметности у Београду. Објавила је тринаест књига у области књижевности (поезија, кратке приче, међужанр, романи); три радио-драме извођене су јој на Радио Београду 2. Ауторка је и шест књига из филозофије медија и естетике, као и преко 150 научних и стручних радова обављених у домаћој и међународној периодици.

СЛАВИЦА ГАРОЊА, рођена 1957. у Земуну. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и књижевнотеоријске студије, бави се српском народном књижевношћу с подручја Славоније, посебно Западне, и историјом српске женске књижевности. Објављене књиге: *Под месечевим луком*, роман, 1992; *Девеџа кућа*, приповетке, 1994; *Исјоведгање њицине*, песме, 1996; *160 година Трговачке школе у Београду (1843–2003)*, споменица, 2003; *Из сенке – критике, олеги и мали есеји*, 2003; *Мој њредак је дрво*, песме, 2007; *Изидина којча и друје њриче*, 2013; *Жене џоворе – разџовори са књижевним савременицама једној сјолећа*, интервјуи, 2013; *Поврајак у Аркадију*, роман, 2014; *Парусија, џласови исјод њајрајџи*, роман, 2018; *Из сна у сан – дневник Ленке Дунђерски*, приповест, 2020; *Селена или Приче из зелене кујџије*, 2022; *Песме месечеве кћери и друје њоеме*, 2024. Монографије, студије, огледи и антологије о народној и женској књижевности: *Народне њесме Славонске џранице*, 1987; *Анђолођија срјске народне лирско-ејске њоезије Војне Крајине*, 2000; *Срјско усмено њоејско наслеђе Војне Крајине*, 2008; *Жена у срјској књижевносџи*, 2010; *Од Царџрада до Будима – асјекџи срјској усменој њесницџива*, 2014; *Срјска књижевна Крајина – од бацџине до ејзогуса*, 2015; *Врџ џајни: анђолођија срјске женске џријовейке до 1950*, 2016; *Врџ наде: анђолођија срјске женске џријовейке од 1950. до данас*, 2017; *Жена и идеолођија у срјској књижевносџи*, 2017; *Анђолођија срјске лирске народне њоезије Крајине*, 2020; *Шајаџи Мале Влацке*, 2022; *Од црвеносе боџње до слејх њевачица: џрајом мајџријархаџа на Балкану и „женској начела“ у срјској народној њесми*, 2023.

ВЛАДИСЛАВА ГОРДИЋ ПЕТКОВИЋ, рођена 1967. у Сремској Митровици. Англиста, бави се књижевном теоријом и историјом, пише студије, есеје, књижевну критику и преводи с енглеског (С. Џоунс, Е. Бити, Е. Барцис, Е. Хемингвеј, В. Шекспир, В. Ален и др.). Објављене књиге: *Синџакса џицине: њоејика Рејмонда Карвера*, 1995; *Хеминџеј – њоејика крајке џриче*, 2000; *Коресјонденција – џокови и ликови њосџмодерне џрозе*, 2000; *Вириџуелна књижевносџи*, 2004; *Књижевносџи и свакодневица*, 2007; *Вириџуелна књижевносџи II*, 2007; *На женском конџиненту*, 2007; *Формаџирање*, 2009; *Мисџика и механика*, 2010; *Увод у родне џеорије* (уцбеник, група аутора), 2011; *Књижевносџи с џраја века – олеги и из анђлофоне књижевносџи* (е-књига, коауторка И. Ѓурић Пауновић), 2019; *Књижевни ум и њодручја фанџасџике*, 2023. Приредила више књига.

СЕРГЕЈ ВИКТОРОВИЧ ДЕНИСЕНКО (СЕРГЕЙ ВИКТОРОВИЧ ДЕНИСЕНКО), рођен 1964. године. Доктор филолошких наука. Бави се стваралаштвом А. С. Пушкина, И. А. Гончарова и књижевношћу и позориштем XIX века. Монографије: *Пушкин слика: Графика Пушкина*, 2001; *А. С. Пушкин и позоришће XIX века*, 2008; *Пушкинови текстови на позоришној сцени у XIX веку*, 2010. Одговорни је уредник збирки *Неканонска естетика* (од 2014); припремио је за објављивање књиге: Л. П. Гросман, *Пушкин у позоришним фојељима*, 2005; Ф. В. Булгарин, *Лоша времена: Есеји о руском моралу*, 2007. (С. П. и Ј. К.)

ЗОРАН ЂЕРИЋ, рођен 1960. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и студије, преводи с пољског, руског и бугарског. Књиге песама: *Талој*, 1983; *Злоб*, 1985; *Унуирацња обележја*, 1990; *Под старом лићом*, 1993; *Одуцак*, 1994; *Voglio dimenticare tutto* (на италијанском), 2001; *Аз бо виде – азбучне молићве*, 2002; *Најаложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блајно*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018; *Песме њродуженој њрајања* (изабране и нове песме), 2021; *Азбучне молићве*, 2023. Књига приповедака: *Портиреј ѡсника као умируће лава – ѡриче и фусноје*, 2021. Студије, есеји, огледи и критике: *Сесѡра – књѡа о инцесѡу*, 1992; *Ваѡрено крѡѡење*, 1995; *Море и мраморје – дневник ѡѡовања ѡ Аѡулији*, 2000; *Анѡели носѡалѡје – ѡеозѡја Данила Киѡа и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киѡ: ружа–ѡсник–ѡ/оѡлед*, 2002; *Песник и ѡеова сенка. Есеји о срѡском ѡснисѡѡву XX века*, 2005; *Сѡварање модерној свиѡеѡа (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасѡење – ѡљска драмаѡурѡја XX века*, 2006; *Са исѡока на заѡад – словенска књѡжевна емиѡраѡја у XX веку*, 2007; *Дом и бездомносѡ у ѡеозѡји XX века*, 2007; *Исѡорија Виѡолда Гомбровѡча*, 2008; *Тесѡосѡерон. Нова ѡљска драмаѡурѡја*, 2008; *Поеѡѡика срѡској филма – срѡски ѡисѡи о филму 1908–2008*, 2009; *Позоришѡе и филм*, 2010; *Виѡкаѡѡјева Луда локомоѡѡѡа – између ѡзоришѡа и филма*, 2010; *3 – у возовѡма евроѡске класе, у дуѡим заѡвореним комѡѡозиѡјама, у дѡму и ѡеѡелу*, 2011; *Словенска чѡѡанка – оѡледи и ѡреводи из словенских књѡжевносѡи XX века*, 2013; *Позоришѡе луѡѡака у Новом Саду – оснѡвање* (коауторка Ј. Динић), 2014; *Драмаѡурѡски ѡосѡскриѡѡум*, 2014; *Уѡѡѡреба ѡрада – савремени новосадски роман*, 2014; *Поезѡја као сеѡзмоѡраф – ѡовори и ѡѡовори*, 2019; *Целулоѡдна књѡжевносѡ – књѡжевносѡи и филм*, 2019; *Луѡѡкарски симулакруми – ѡрилози исѡорији луѡѡкарских ѡзоришѡа у Србији*, 2021. Приредио више књѡга и антологија.

МИРАН ЈАРЦ (1900–1942), један од најзначајнијих словеначких међуратних експресионистичких писаца, песник, приповедач, романсијер драматичар, критичар, есејиста, преводилац са више језика. Студирао је филозофију и славистику у Загребу и Љубљани. Био је члан југословенског

ПЕН-а и помно је пратио српску и хрватску књижевност тог периода. Поезију је објављивао и у српским часописима на српском језику. Најзначајнија дела: песничке збирке: *Човек и ноћ*, 1927; *Новембарске њесме*, 1936; *Лирика*, 1940. Романи: *Ново месџо*, 1932; *Црна ружа*, 1934. Драма: *Верџериј*, 1927, 1928, 1932. У току је објављивање његових сабраних дела, заједно са обимном преписком. (Б. С. П.)

ДРАГАНА ЈОВАНОВИЋ, рођена 1997. у Љубовији. Основне и мастер академске студије завршила је на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2021. године одбранила мастер рад на тему „Роман *Semper idem* у светлу жанра аутобиографије”, за који је добила Бранкову награду Матице српске. Тренутно похађа докторске студије на Филолошком факултету у Београду, где је и запослена у звању истраживач-приправник. Бави се књижевношћу друге половине двадесетог века и савременом књижевном продукцијом.

ЈОВАНА КОВАЧЕВИЋ, рођена 2000. у Бијељини, БиХ. Дипломирани филолог руског језика и књижевности. Мастер студент руске књижевности. Бави се истраживањем у области стваралаштва Ф. М. Достојевског.

БОРИС ЛАЗИЋ, рођен 1967. у Паризу, Француска. Доктор славистике, школовао се у Француској, Југославији и Великој Британији. Пише поезију, прозу, есеје и критику, преводи с француског и енглеског, као и на француски. Књиге песама: *Посрнуће*, 1994; *Океанија*, 1997; *Зайис о бескрају* (са Гораном Стојановићем), 1999; *Псалми иноверној*, 2002; *Песме луштања и сејве*, 2008; *Орфеј на лимесу*, 2012; *Кайи сласџи*, 2013; *Канонске њесме*, 2016; *Унџарџи њејзаж*, 2019; *Облици лудила и исцељења*, 2021. Књиге путописне прозе и есеја: *Белецке о Аркадији*, 2000; *Турски диван*, 2005; *Врџи зайоченика – ујоредне стџудије умеџносџи стџриџа*, 2010. Романи: *Губилицџије*, 2007; *Панк умире – џеойоеџичка хроника*, 2013; *Дуџли албум*, 2021; *Очинсџво*, 2023. Приредио више антологија и књига српских писаца.

ЛАЗАР МИЛЕНТИЈЕВИЋ, рођен 1992. у Краљеву. Докторирао 2020. године, доцент је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Предаје руску књижевност, руску културу и руску религијску филозофију на основним, мастер и докторским студијама. Предмет интересовања су му стваралаштво Достојевског, руска религијска и филозофска мисао, компаративна књижевност, везе између руске и српске књижевности.

НИКОЛА МИЉКОВИЋ, рођен 1992. у Пожаревцу. Доцент на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Предаје руску књижевност XX века и предмете повезане са руском књижевношћу и књижевним теоријама на основним и мастер академским студијама. Објавио је монографију *Три разговора о Појлавском: Поэтика Бориса Појлавскогo через ѝризму инѝерѝекѝуалности*, 2022. и низ радова из домена руске књижевности, те узајамних веза између руске и других књижевности.

ФЕРЕНЦ НЕМЕТ, рођен 1956. у Боки код Сечња. Доктор је књижевних наука, редовни професор Новосадског универзитета. Ужа научна област му је историја културе. Аутор је више од четрдесет књига из те области, међу којима је и неколико књига превода. Бави се и српско-мађарским културним и књижевним везама, као и преводилаштвом.

СУЗАНА ПАЉИЋ, рођена 1999. у Новом Саду. Дипломирани филолог руског језика и књижевности. Мастер студент руске књижевности. Бави се истраживањем у области стваралаштва Л. Н. Толстоја.

ВЛАДИМИР ПАПИЋ, рођен 1998. у Новом Саду. Дипломирао је и мастерирао на Одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Добитник је неколико значајних студентских награда. Пише колумне, студије, есеје, приказе и књижевну критику. Објављена књига: *На жанровској размеђи ране модерности*, 2023. Живи у Новом Саду.

РАША ПЕРИЋ, рођен 1938. у Гареву код Великог Градишта. Пише поезију. Живео је четрдесет година у Новом Саду, а сада је у Петровцу на Млави. Књиге песама: *Молиѝва за ѝарче неба*, 1967; *Веѝромеѝина срца*, 1970; *Рука биљноѝ анђела*, 1970; *Зелени ѝрестѝо* (за децу), 1973; *Госѝ у белом*, 1974; *Судѝи камен*, 1978; *Земљаѝи*, 1981; *Дечја дуѝа*, 1984; *Ваѝа и босиљак*, 1988; *Косовски рв*, 1989; *Срѝски ѝуѝѝ*, 1990; *Гареж и суза*, 1991; *Србија у Грчкој*, 1995; *Фрушка звона*, 1997; *Живи ѝраѝ*, 1998; *Заѝаг над Србијом*, 1998; *Плави ѝуѝѝир*, 1999; *Камена ѝтаблиѝа*, 2000; *Свеѝачник*, 2000; *Свеѝли вилајетѝ*, 2000; *Виноѝраѝаѝ*, 2001; *Бели монах*, 2001; *То сам ја* (песме за децу), 2001; *Тројине*, 2002; *Човечаѝи*, 2003; *Земни ѝлач*, 2003; *Дан у слову*, 2003; *Знам човека*, 2003; *Плави уздах*, 2005; *Лирски бокор*, 2007; *Добро јуѝѝро, јуѝѝро*, 2007; *Азбучно ѝѝеро*, 2007; *Мој Нови Саг*, 2008; *Јесења сеѝѝа*, 2010; *Јаук васеѝѝене*, 2012; *Слово је моја кућа*, 2014; *Бројанице*, 2015; *Сабирак*, 2016; *Надзорник*, 2017; *Знам човечицу*, 2018; *Зимска жесеѝѝа*, 2019; *Дочек аѝокалѝѝе*, 2020; *Робоѝ у ѝољу*, 2020; *Срѝске ѝѝеѝкоѝѝиѝе*, 2020. Објавио *Изабране ѝѝесме* у десет књига, са шест аутобиографских. Приредио тридесет пет тематских антологија и зборника.

БОЈАНА ПЕТРОВ, рођена 1999. у Врању. Дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду („Метафизички мотиви у поезији П. П. Његоша и С. С. Крањчевића”), где похађа мастер студије српске књижевности. Ради као наставник српског језика и књижевности у основној школи „20. октобар” у Београду. Међу областима њеног интересовања издвајају се: теорија књижевности, српска књижевност двадесетог века, компаративна књижевност, постмодернизам.

ЕМИЛИЈА ПОПОВИЋ, рођена 1996. у Лозници. Дипломирала је 2019. на Катедри за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Мастер рад на тему „Мотив инцеста у драмском стваралаштву Момчила Настасијевића” (награђен првом Бранковом наградом Матице српске) одбранила је 2020. године, а 2021. је уписала докторске академске студије на истом факултету. Области интересовања: драмска књижевност, фолклор, међуратна књижевност.

МАРТИН ПРЕБУЋИЛА, рођен 1960. у Обреновцу. Новинар, преводилац, студије словачког језика и књижевности завршио на Филозофском факултету у Новом Саду (1987). Радио је као новинар и уредник у разним медијима на словачком језику. Од 1989. године радио као уредник културне рубрике на словачком језику Телевизије Нови Сад, а од 2005. до данас као уредник у Словачкој редакцији Радио Новог Сада. Пише прозу и поезију, преводи са словачког на српски и обрнуто. Добитник је више књижевних награда. Живи и ствара у Старој Пазови. Књиге приповедака: *Pozemšťan Milan a Vincent bez ucha* (Земљанин Милан и Винцент без увета), за децу, 1996; *V Anninom sne črieda koní bdie* (Анином сну крдо коња бди), за децу, 2007; *Pribehy z čiernej skrinky*, 2013. Романи: *Rezervista bez rezervnej kože* (превод на српски *Резервиста без резервне коже*, 2002), 2000; *Ma, gaj, nasmešiu se* (превод на словачки *No tak, usmej sa*, 2012), 2007. Књиге песама: *Dážď do tváre* (Киша у лице), 1983; *Život na plejbek* (Живот на плејбек), 1987; *Horeznačky* (Наузнак), 1992; *Namiesto kodicilu* (Уместо кодицила), 2001; *Takmer o ničom* (Такорећи о ничему), 2010; *Nezamkýnaj prázdny dom*, избор (Не закључавај празну кућу), 2010; *Tri bodky v dvoch vytiach...* (Три тачке у два урлика...), 2014; *Všetko je svetlo* (Све је светлост), 2020. Приредио више књига.

АЛЕКСАНДАР СЕРГЕЈЕВИЧ ПУШКИН (АЛЕКСАНДР СЕРГЕЈЕВИЧ ПУШКИН, Москва, 1799 – Санкт Петербург, 1837) био је руски књижевник. Многи га сматрају најбољим руским песником и оцем модерне руске књижевности. Пушкин је међу првима у Русији почео да пише народним језиком и дистанцирао се од романтичарске књижевности, популарне у западној Европи. Створио је стил који је мешао сатиру,

романтику и драму. Најважнија дела: *Евџеније Оњџин*, *Кайејанова кћи*, *Борис Годунов*, *Руслан и Лјудмила* и др.

СОФИЈА РАКОЧЕВИЋ, рођена 2001. у Краљеву. Студент је на Одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише књижевне приказе и студије.

СТЕФАН СИНАНОВИЋ, рођен 1995. у Беранама, Црна Гора. Студије, књижевну критику, колумне, осврте и есеје, радове из области књижевности и филма објављује у часописима у земљи и региону. Уредио је неколико различитих издања зборника радова, као и поезије и прозе. Члан је редакције годишњег часописа за културу и културна питања *Гласник Народне библиотеке „Радосав Љумовић”* у Подгорици.

КРИСТИНА СТЕВАНОВИЋ, рођена 1970. у Бачкој Паланци. Магистрирала и докторирала на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави се теоријом књижевности, српском књижевношћу XX века и студијама културе. Монографска студија: *Освајање модерног – крајка њроза Расијка Пејировића и жанровско раслојавање српске авангарде*, 2011.

БОЈАНА СТОЈАНОВИЋ ПАНТОВИЋ, рођена 1960. у Београду. Предаје на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише књижевнотеоријске и компаративне студије, критику, поезију и лирску прозу, преводи са словеначког и енглеског. Објављене стручне и научне књиге: *Поејика Мирана Јарца*, 1987; *Линија додира*, 1995; *Наслеђе суматраизма – њоејичке фиуре у српском њеснишћиву деведесетих*, 1998; *Српски експресионизам*, 1999; *Кријичка њисма*, 2002; *Морфолојија експресионистичке њрозе*, 2003; *Раскрића мейафоре*, 2004; *Побуна њројив средишћа – нови њрилози о модерној српској књижевностии*, 2006; *Ошћар ујао*, 2008; *Расјони модернизма – ујоредна чииања српске књижевностии*, 2011; *Преједни речник комјарајистичке њерминолојје у књижевностии и кулјури* (коаутори М. Радовић и В. Гвозден), 2011; *Песма у њрози или њрозаида*, 2012; *Чисј облик експазе: сјудије и есеји о српском њеснишћиву*, 2019. Поезија и лирска проза: *Бескрајна*, 2005; *Заручници вајре*, 2008; *Исијавање*, 2009; *Лекције о смрјии*, 2013; *У обручу*, 2017; *Повреда белине*, 2021; *Низ кичму јодина*, избор и нове песме, 2022. Приредила више антологија, књига и зборника.

ФРАНЦУСКИ ПЕСНИЦИ:

КЛОД БЕР (CLAUDE BER), рођена 1948. у Ници. Објавила је двадесетак књига, углавном поезије, али и есеја и извођених драма. Преведена

је на више језика, објављивана у мноштву часописа, антологија и колективних издања, држи предавања и конференције у Француској и иностранству. Дипломирани је професор књижевности и филозофије, предавала је на нивоу средњег и високог образовања, као и на политичким наукама. Обављала је академске и државне дужности. Студије и часописи посвећени њеном делу истичу особеност њеног поступка, који је, по Ч. К. Банкар „значајан по јединству надахнућа, као и по свесном богатству својих средстава” и поводом којег Т. Роже бележи да „треба видети и чути то изванредно храмање, потпис живућег, непостојану равнотежу, стваралачку асиметрију...”. Овенчана је међународном наградом Ивана Гола, као и Легијом части за своје целокупно дело и за заузимање за женско-мушку једнакост и људска права. Најновија дела: *Il y a des choses que non / Има ствари које не*, 2017; *La Mort n'est jamais comme / Смрт никад није као*, 2019; *Mues*, 2020; *Main tenant, livre d'artiste / Држ' сав, уметничка књиџа*, 2023. (Сајт: www.claude-ber.org)

ДАНИЈЕЛ БИГА (DANIEL BIGA), рођен 1940. у Ници. У младости се бавио разним успутним занатима, пустоловинама и путовањима. Његова прва књига, *Мохиканске џиџице*, објављена 1970, одјек је генерацијских тежњи из маја 1968. године. *Kiroy was here!* и *Октобар*, између осталих, потврђују жудњу за слободом и еманципацијом. Почетком осамдесетих објављује *Амираову љубав*, стишано дело кроз које се врхуни повратак природи и осами, схваћени као могућа конкретизација идеала изражених седамдесетих. Песник двадесетог и по века, како за себе воли да каже, објавио је преко четрдесет књига код разних издавача. Сарађивао је са многим сликарима. Од 2001. до 2007. био је председник Куће поезије у Нанту. Заједно са композитором Алексом Гријоом, 2007. прима награду Шарл Кро за музичку адаптацију збирке *Африка је у нама*. Године 2003. објављује изабране песме под насловом *Песник не уилађује на социјалном* (друго, проширено издање 2018. под насловом *Посиоји само живои*). И даље се сасвим слаже са дефиницијом свог пријатеља Робера Филијуа: „Уметност, то је оно што живот чини занимљивијим од уметности!”, као и са тврдњом Виљема Карлоса Виљема: „Место поезије, то је свет.”

ЖОАН ЛИК СОВАИГО (JEAN LUC SAUVAIGO), рођен 1950. у Ници. Песник, аутор-композитор-извођач, цртач и сликар. Натопљен надреализмом, храћен контракултуром и њеним музикама, цезом, блузом, роком, пише превасходно на окситанском (ничанском) „изразито култивисаном, али отвореном за све речи света”. Његово се писање подудара са ангажманом у регионалистичком и антијакобинском покрету 60/70-их година 20. века. Учествује у стварању окситанског стрипа кроз публикације као што су *L'Estraça* или *La Ratapinhata nova*, те ничанске народне новине, које уређује од 1976. до 1979, а затим поново од 1986. до 1989. Такође је један од најплоднијих аутора „нове окситанске шансоне”.

Важнија песничка дела: *Seba!*, 1972; *Mon Fiu, es un bèu jorn per morir / Сине, ово је леј да за умирање*, 1974; *Sus la Brua / На ивици*, 1984; *Lo Cat, lu Piratas e lo Mago / Мачак, љусари и чаробњак*, 1989; *Un Sera fodrat de Verd' Espera / Вече удвојено лажним надањима*, 1993; *Compendi derisòri dau Desidèri / Тацџиџи љрељег љожуге*, 2007; *Paraulas au som de la lenga / Речи на врху језика*, 2013; *Faulas de Nissa / Ничанске басне*, 2015; *Crònicas sotraní / Доње хронике*, 2015. (Приредио Борис Лазић)

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе текстова из књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бексџво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живоџи*, 2013; *Мржња, љријаџељсџво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбурџке сџене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свеџу*, 2007; *Мемоари љреживеле*, 2008; *Злаџна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни љрини*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две љџице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исџоод коже*, 2003; *Киџа мора љасџи*, 2004; Лиза Скотолајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мџџком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усџон хџи конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидџиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ